

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloquentia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Corycivs Specvs. Ex Pomponio mela, lib. 1. cap. 13. Descriptio CXXVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

*Verum hoc amboſe, & nectaris eſt latex,
inquit de vino genoſo, quod poſtea Panyasis eſt
imitatus.*

*Niſſai: Οὐ δὲ Διονύſος κρατήρ. A-
qua dicitur Ἀſchylus, in Eumenidib; u aquam
uocat, χάρης δενὶς τηρίδια μελέγματα.*

*Iuliani im-
manis fru-
galitas.*

*Omitto prolixas villarum descriptio-
nes, quas vide apud Plinium lib. 2.
epit. 17. & lib. 5. ep. 6. & apud Sido-
nium Apollinarem, li. 2. ep. 2.*

SOLITUDO TORRIDA.

Ex Curtio, lib. 4.

Descriptio CXXIV.

AC primo quidem, & sequenti die tolera-
bilis labor visus, nondum tam vastis fo-
litudinibus aditus, iam tamen sterili, &
moriens terra: Sed ut se aperuere campi alto
obruti fabulo, haud fecus, quam profun-
dum æquor ingressi: terram oculis require-
bant. Nulla arbor, nullum culti ſoli occur-
bat vefſigium, aqua etiam deuexerat, quam
vtribus camelii deuexerant, quam vtribus ca-
meli deuexerant, & in arido ſolo, ac feruido
fabulo nullæ erant. Ad hæc ſol omnia accen-
debat, ſiceaque, & arida erant omnia, cum re-
pente ſue illud Dorum munus, ſue caſus
fuit: obducta cœlo nubes, ſolam vigente æ-
stu fatigatis, etiamſi aquæ deficeret auxiliū.
Enim uero, ut largum quoque imbrex exē-
ferunt procellæ, pro ſe quicquid excipere eū,
quidam ob ſitum impotentes ſui, ore quoque
hiante caprare cooperunt.

SPELVNCA.

Apuleius, lib. 4. metam.

Descriptio C XXV.

MOns horridus, ſylvæ tribusque frondi-

bus umbrosus, & in primis altus fuit. Huius
per deuexa obliqua, qua ſaxis aſpermis, &
ob id inaccessis, cingitur: conuallæ lacunosæ,
caueque nimium exaggeratae, & quaqua versus
reponit, naturalem tutelam præbentes am-
biebant. De ſummo vertice ſons affluens,
bullis ingentibus ſcaturiebat, perque prona
delapsus, euomebat vidas argenteas, iam-
que riuiſis pluribus diſpersus, ac valles illas
annibis stagnantibus irrigans, in modum
ſtipat i maris cuncta cohicebat. Insurgunt
vero speluncæ, qua margines montanæ de-
ſunt, turris ardua, caula ſitima, ſolidis crati-
bus, ouiliique ſtabulatione commoda, porre-
ctis vndique lateribus, ante foreſ exigu tra-
mites, vice ſtructi parietis attendan-
tur.

*Addit Corycium ſpecum qui deſcribitur à
Pomponio Mela, lib. I. c. 13.*

CORYCIVS SPECVS.

*Ex Pomponio Mela, lib. I.
cap. 13.*

Descriptio CXXVI.

SVpra ſpecies eft nomine Corycius ſingu-
lari ingenio, ac ſupra quam ut deſcribi fa-
cile poffit eximius. Grandi namque hira-
tu patens, montera littori appofitum, & de-
cem ſtadiorum cliuo ſatis arduum, ex sum-
mo ſtatiu vertice aperit. Tunc alte demiſſus,
& quantum dimittitur amplior, viret lucis
pubenibus vndique, & totum ſe nemorofa
laterum orbe complectitur: adeo mirificus
ac pulcher, ut mentes accedentium primo a-
ſpectu conſternat, ubi contemplati durauere,
non ſatiet. Vnus in eum deſcenſus eft, an-
gustus, aſper, quingentorum & mille paſ-
uum, per amenas umbras, & opaca
ſylua, quiddam agreste relo-
nantis, riuis hinc atque
illine fluitanti-
bus.

ddd;

RV.